

ogsaa, det ser man af Togplanerne, der er indrettede med dette for Øje.

Om det var Ministeren eller det ærede 8de Medlem for 2den Kreds, der var inde paa Spørgsmaalet om Tilskud fra Kommunen, erindrer jeg ikke i Øjeblikket, men Spørgsmaalet har i hvert Fald været fremme. Jeg har ingen Bemyndigelse til at udtale mig paa Københavns Kommunes Vegne, men der kan jo tales om det, man kan stille Forslag og høre, hvad der kan opnaas. Man har henvist til, at Københavns Kommune i sin Tid, da det nuværende Teater blev bygget paa Kongens Nytorv, i Halyfjerdserne, bevilgede 1/2 Mill. Kr. dertil og skænkede den Grund, hvorpaa Teatret staa, ganske vist mod at faa det gamle Teaters Grund udlagt til Gadeareal. Men Spørgsmaalet om Tilskud fra København kan drages med ind under Forhandlingerne.

Jeg tror ikke, at der er nogen som helst Grund til at sige, at nu forsumper og raadner det hele, som Ministeren sagde. Nej, hvis man vil fremme Sagen, vedtager vi det Lovforslag, der er kommet fra Folketinget, og saa gør Ministeren sig alle mulige Anstrengelser for at fremkomme med et Forslag, der saa nær som muligt holder sig til de 6 Mill. Kr., som Venstres Ordfører i Folketinget har sagt, at han vilde anse for en passende Bevilling til det kongelige Teater.

Poul Christensen: Den ærede sidste Taler brugte de stærke Udtryk om det kongelige Teaters Forhold, at de var fuldkommen utaaelige økonomisk, forrykte. Han har ikke overbevist mig om, at Forholdene vil blive bedre, selv om jeg vil være med til at ofre de 5—6 Mill. Kr. Det, jeg har krævet, er, at denne Institution lige saa godt som de danske Statsbaner, Postvæsenet o. s. v., der betyder langt mere kulturelt, skal betale sig. — Det ærede Medlem siger, at Teatret virker med i Opdragelsen. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, hvor mange Vestjyder f. Eks. der er opdraget paa Kongens Nytorv, i det kongelige Teater. Nej, det er en københavnsk Institution, som Københavns Kommune, hvis den ikke kan bære sig, maa betale Underskuddet for, og ikke den danske Stat. — Det ærede Medlem sagde, at min Opfattelse ikke førte ret vidt ud. Nej, den fører ikke ud til, at Vestjyderne, ikke en Gang Fynboerne og ikke en Gang ret mange af Sjællanderne udenfor København bliver „befrugtet“, som det ærede Medlem udtrykte sig, paa det kongelige Teater. Men jeg tror egentlig ikke, at

Uenigheden mellem os er saa stor. Jeg kan godt underskrive det ærede Medlems Udtalelse, at Stubbekøbing skulde staa som Mønster for det kongelige Teater.

Kragh: Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Helge Kjeldskov) talte om Muligheden for Støtte fra de storkøbenhavnske Kommuner til denne Sag og mente, at jeg havde Uret i den Betragtning, at det kun er i København, at man har Interesse for det kongelige Teaters Drift som Skuespil- og Operascene. Men noget saadan har jeg aldrig nogen Sinde udtalt, selvfølgelig ikke. Det er klart, at hele det danske Samfund har Interesse i, at vi saavel indenfor Skuespil-kunsten som indenfor Opera og Ballet har en Scene, paa hvilken Præstationerne staa paa Højde med, hvad man i Udlandet yder. Det er klart, at det har Betydning for hele det danske Samfund, at vi ogsaa paa dette Omraade gør vor Indsats til Højnelse af hele det kulturelle Niveau, og dette, at Samfundet saaledes er interesseret, faar Udtryk derigennem, at Staten giver et godt Bidrag til en saadan Scenes Opretholdelse. Men nægtes kan det paa den anden Side ikke, at det er den Femtedel af Danmarks Indbyggere, som hører hjemme i København og dens Nabokommuner, der i første Række har Lejlighed til direkte at høste Udbytte af denne Scenes Bevarelse, og derfor finder jeg det rimeligt, at man fra disse Kommuner Side yder et Bidrag til denne Sags Løsning. Saa vidt jeg forstod det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (Martin Olsen), tog han ikke ubetinget paa sit Partis Vegne Afstand fra en saadan Tanke, men er villig til at tage den op til Overvejelse, og det kan naturligvis kun glæde mig.

Naar den højtærede Minister siger, at Lovforslaget, som det her foreligger, betyder en Forsumpning, er det vel i Virkeligheden blot en anden Maade at sige det Faktum paa, at der indenfor det kongelige Teater er en Forsumpning, fordi de Kunstarter, som hører hjemme paa den samme Scene, i Virkeligheden spænder Ben for hinanden. Med hvad der allerede er til Stede, kan jo ikke tilvejebringes ved det Forslag, der nu foreligger. Dette Forslag stiller kun Sagen i Bero et Aarstid, indtil den kan blive saa afklaret, at en Løsning kan finde Sted med Tilslutning fra et virkeligt Flertal, der betragter den som forsvarlig. Og Tidspunktet hertil er efter min Mening endnu ikke inde.

Hermed sluttede Forhandlingen.